

เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พ.ศ. 2523  
และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

## บันทึก

### หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี  
เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พ.ศ. 2523

\*\*\*\*\*

### หลักการ

เพื่อปรับปรุงเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า

### เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง แก้ไขเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า  
ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

**เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี**  
**เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า**  
**พุทธศักราช 2523**

\*\*\*\*\*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 และมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลเมืองอุบลราชธานี ออกเทศบัญญัติไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองอุบลราชธานี และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พ.ศ. 2523 ”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติเรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พุทธศักราช 2484

(2) เทศบัญญัติเรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2495

(3) เทศบัญญัติเรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2510

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนแห่งหนึ่งแห่งใด เป็นที่สำหรับทำน้ำแข็งเพื่อการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่ใดเป็นที่สำหรับทำน้ำแข็งเพื่อการค้าอยู่แล้วในวันใช้ เทศบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใช้เทศบัญญัตินี้

ข้อ 5. ในการร้องขอรับใบอนุญาตตามความในข้อ 4 ผู้ขอต้องยื่นเรื่องราวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมด้วยแผนผังบริเวณสถานที่และแบบแปลนสิ่งปลูกสร้าง และแสดงรายละเอียดอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องการ

ข้อ 6. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาเห็นสมควร และเห็นว่าสถานที่และสิ่งปลูกสร้างที่ผู้ขอรับใบอนุญาตจะใช้หรือได้ใช้อยู่สำหรับทำน้ำแข็งเพื่อการค้านั้น ต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 7 ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ตามแบบที่กำหนดไว้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ดังนี้

ก. ใช้เครื่องทำน้ำแข็งขนาดไม่เกิน 2 แรงม้า เครื่องละ 100 บาท แต่ไม่เกิน 4,000 บาท

ข. ใช้เครื่องทำน้ำแข็งขนาดเกิน 2 แรงม้า แต่ไม่เกิน 5 แรงม้า เครื่องละ 200 บาท แต่ไม่เกิน 4,000 บาท

ค. ใช้เครื่องทำน้ำแข็งขนาดเกิน 5 แรงม้าขึ้นไป 4,000 บาท

ข้อ 7. สถานที่ที่ตั้ง หรือใช้สำหรับเป็นที่ทำน้ำแข็งเพื่อการค้า และสิ่งปลูกสร้างในสถานที่นั้นต้องได้殊ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) สถานที่ต้องไม่ตั้งอยู่ในท่าเล หรือในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าน่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ เช่น อยู่ใกล้แหล่งน้ำโสโครก ป่าช้าสำหรับทิ้งมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล หรือโรงฆ่าสัตว์

(2) พื้นอาคารสำหรับทำ และสะสมหรือเก็บน้ำแข็งต้องลาดด้วยซีเมนต์

(3) ต้องมีรางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร เพื่อรับน้ำให้ไหลลงไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อเก็บน้ำโสโครกได้สะดวก ตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(4) ต้องมีทางเข้าออกของแสงสว่าง และทางระบายลมเพียงพอ

(5) ต้องมีเครื่องป้องกันคว้น มูลเถา หรือกลิ่นไอ ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(6) ต้องมีที่ทำไว้ต่างหากสำหรับสะสม หรือเก็บน้ำแข็ง

(7) ต้องมีส่วนและที่ปัสสาวะเพียงพอสำหรับจำนวนคนที่ทำงานอยู่ในสถานที่นั้น ซึ่งมีลักษณะและตั้งอยู่ในที่ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(8) ได้殊ลักษณะอื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แนะนำ

ข้อ 8. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข อันเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด และการทำสะสมขาย และขนส่งน้ำแข็งให้ต้องด้วย殊ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(1) ต้องรักษาสถานที่ สิ่งปลูกสร้างและเครื่องอุปกรณ์ เครื่องใช้ทั้งหลาย ให้ได้殊ลักษณะอยู่เสมอ ถ้าจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งปลูกสร้างหรือทำการปลูกสร้างเพิ่มเติมขึ้นใหม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเสียก่อน

(2) ต้องรักษาความสะอาด และกวาดล้างสถานที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องแก่การทำและสะสม หรือเก็บน้ำแข็งให้สะอาดทุกวัน และต้องรักษาพื้นสถานที่และรางระบายน้ำให้มีลักษณะดีอยู่เสมอ

(3) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดให้เพียงพอสำหรับบริโภค ล้างมือ และล้างเครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนสำหรับล้างสถานที่และใช้น้ำสะอาดสำหรับการเหล่านั้น

(4) น้ำสำหรับใช้ทำน้ำแข็ง หรือล้างน้ำแข็งต้องใช้น้ำประปาของรัฐบาล หรือเทศบาล หรือน้ำจากแหล่งใด ๆ ที่ได้ทำการตรวจสอบทดลองทางเคมี และทางจุลินทรีย์ มีหลักฐานเป็นที่พอใจเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าเป็นน้ำสะอาดปราศจากอันตรายแก่ผู้บริโภค

(5) น้ำสำหรับใช้ทำน้ำแข็ง หรือน้ำแข็งที่ละลายเป็นน้ำแล้ว ต้องมีลักษณะใส ปราศจากสีและกลิ่น

(6) น้ำสำหรับใช้ทำน้ำแข็งต้องได้รับการทำลายเชื้อโรคก่อนใช้ทุกครั้ง โดยวิธีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(7) น้ำแข็งที่ละลายเป็นน้ำแล้ว หนึ่งในสี่ส่วนจะมีคลอรีนระคนอยู่ด้วยได้ไม่เกิน 2 ส่วน กรดดินประสิวไม่เกิน 1 ส่วน แอมโมเนียไม่เกิน 0.05 ส่วน ด่างทับทิมไม่เกิน 3 ส่วน และต้องไม่มีกรดในไตรอะครีโนอยู่ด้วยเลย

(8) ถ้าไม่ใช้น้ำประปาของรัฐบาลหรือเทศบาล ต้องจัดให้มีการตรวจน้ำในแหล่งที่ใช้น้ำทำน้ำแข็งทางวิชาการอย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง หรือตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร

(9) ต้องไม่เท ทิ้ง หรือปล่อยให้มีการเท ทิ้งมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่รองรับมูลฝอยอันได้สุขลักษณะที่จัดไว้ และต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลตามเทศบัญญัติของท้องถิ่น หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(10) ต้องไม่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เข้าไปในที่ทำหรือสะสมน้ำแข็ง

(11) ในการสะสม เก็บ และขนส่งน้ำแข็ง ต้องใช้สถานที่ ภาชนะ หรือยานพาหนะที่สะอาด

(12) ไม่ขายน้ำแข็งที่มีเหตุควรเชื่อว่าไม่สะอาด และถ้าจะใช้ชีลื้อย หรือเกลบสำหรับเก็บหรือขนส่งน้ำแข็งต้องใช้เฉพาะชีลื้อย หรือเกลบที่สะอาด

(13) ในเวลาทำการอยู่ในสถานที่ ที่ทำหรือสะสมน้ำแข็ง หรือเวลาขนส่งน้ำแข็ง จะต้องแต่งกายให้สะอาดและจัดให้ถูกจ้าง คนงานแต่งกายให้สะอาด

(14) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือเป็นพาหะโรคติดต่อหรือเป็นโรคอันเป็นที่รังเกียจ เช่น โรคเรื้อน หรือโรคผิวหนัง เป็นผู้ทำ สะสม ขาย หรือขนส่งน้ำแข็ง

(15) ปฏิบัติการอย่างอื่นให้ต้องด้วยสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 9. ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำ ขาย สะสมน้ำแข็งด้วยตนเอง เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อที่ ระบุไว้ดังต่อไปนี้ หรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่า ตนเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้วว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

(1) กามโรค

(2) วัณโรค

(3) โรคเรื้อน

(4) คุชตะโรค

(5) ไข้รากสาดน้อย

(6) โรคบิด

ข้อ 10. ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนแห่งใด เป็นที่สำหรับทำน้ำแข็ง เพื่อการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืนข้อ 4 แห่งเทศบัญญัตินี้ หรือได้รับใบอนุญาตแต่มิได้ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามข้อ 7 ข้อ 8 หรือข้อ 9 มีความผิดตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2484

ข้อ 11. ผู้รับใบอนุญาตคนใดกระทำความผิด โดยฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตของผู้นั้นได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีที่ถูกลงสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งหนึ่งแล้วกระทำความผิดอีก โดยจงใจฝ่าฝืน และโดยประการที่เห็นได้ว่าถ้าให้ใช้ใบอนุญาตต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตผู้นั้นเสีย

ข้อ 12. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ข้อบังคับ ระเบียบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 19 เดือน ตุลาคม พุทธศักราช 2523

(ลงนาม) ป. ศรีธีรรัตน์

(นายประจวบ ศรีธีรรัตน์)

นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงนาม) เลิศ บรรเลงเสนาะ

(นายเลิศ บรรเลงเสนาะ)

ปลัดจังหวัด รักษาการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

## บันทึก

### หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า แก้ไข เพิ่มเติม  
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530

\*\*\*\*\*

### หลักการ

เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมของเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า

### เหตุผล

โดยที่ได้มีกฎกระทรวง (พ.ศ. 2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2528 ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นที่ทำน้ำแข็งขึ้นใหม่ จึงสมควรปรับปรุง แก้ไขเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้าให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

**เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองอุบลราชธานี**  
**เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)**  
**พ.ศ. 2530**

\*\*\*\*\*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2484 เทศบาลเมืองอุบลราชธานี โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาล โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ตราเทศบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 1. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ”

ข้อ 2. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในข้อ 6 ของเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พ.ศ. 2523 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตท้ายเทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เรื่อง ควบคุมการทำน้ำแข็งเพื่อการค้า พ.ศ. 2523 ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ 5. ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2530

(ลงชื่อ)                      ประจวบ ศรีธีรรัตน์  
(นายประจวบ ศรีธีรรัตน์)  
นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี

อนุมัติ

(ลงชื่อ)                      เถกิง เจริญศรี  
(นายเถกิง เจริญศรี)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาการแทน  
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้สถานที่ทำน้ำแข็ง

| ลำดับที่ | ประเภท                                                                      | อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี |        |
|----------|-----------------------------------------------------------------------------|------------------------|--------|
|          |                                                                             | บาท                    | สตางค์ |
| 1        | ก. ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการไม่เกิน 2 แรงม้า      ฉบับละ                   | 400                    | -      |
| 2        | ข. ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการเกิน 2 แรงม้า แต่ไม่เกิน 20 แรงม้า      ฉบับละ | 1,500                  | -      |
| 3        | ค. ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการ 20 แรงม้า แต่ไม่เกิน 100 แรงม้า      ฉบับละ   | 4,000                  | -      |
| 4        | ง. ใช้เครื่องจักรประกอบกิจการเกิน 100 แรงม้าขึ้นไป      ฉบับละ              | 8,000                  | -      |